

A *ἐπιτομή* tantus ac talis est, ut, absque illo si quis scientiam scripturarum sibi uoluerit ar-
rogare, se ipsum irideat. Per singula quippe nomina, & pratermissa
in Regum libris tanguntur historiae, & innumerabiles explicantur euangelii quaestiones.
Esdras, & Neemias, adiutor uidelicet & consolator a Domino, in unum uolumen coar-
tantur: instaurant templum, muros extruunt ciuitatis: omnisq; illa turba populi redeuntis
in patriam, & descriptio sacerdotum, leuitarum, Israelis, profelytorum, ac per singulas fa-
milias murorum, & turrium opera diuisa, aliud in cortice praferunt, aliud retinent in me-
dulla. Cernis me, scripturarum amore raptum, excessisse modum epistolae, & tamen non
impleisse quod uolui. Audiuimus tantum, quid nosse, quid cupere debeamus; ut & nos
quoque possimus dicere: *Cōcupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tem-*
pore. Ceterum Socraticum illud impletur in nobis: * Hoc tantum scio, quod nescio. Tan-
gam & nouum breuiter testamentum. Matthaeus, Marcus, Lucas, & Ioannes, quadriga Do-
mini, & uerum * Cherubin, quod interpretatur scientiae multitudo, per totum corpus ocula
sunt, scintillae emicant, discurrent fulgura, pedes habent rectos, & in sublime tendentes,
terga pennata, & ubique uolitantia. Tenent se mutuo, sibiq; perplexi sunt, & quasi rota in
rota uoluuntur, & pergunt quocumque eos flatus sancti Spiritus perduxerit. Paulus apo-
stolus ad septem scribit Ecclesias: (occlusa enim ad Hebraeos a plerisque extra numerum pon-
nuntur) Timotheum instruit, ac Titum: Philemonem pro fugitio famulo deprecatur. su-
per quo tacere melius puto, quam pauca scribere. Actus apostolorum nudam quidem so-
nare uidentur historiam, & nascentis Ecclesiae infantiam texere: sed, si nouerimus scripto-
rem eorum Lucam esse medicum, cuius laus est in euangelio; animaduertemus, pariter om-
nia uerba illius, animae languentis esse medicinam. Iacobus, Petrus, Ioannes, & Iudas
apostoli, septem epistolas ediderunt tam mysticas, quam succinctas, & breues pariter &
longas, breues in uerbis, longas in sententiis; ut rarus sit, qui non in earum lectione caecu-
riat. Apocalypsis Ioannis tot habet sacramenta, quot uerba. Parum dixi pro merito uo-
luminis. laus omnis inferior est: in uerbis singulis multiplices latent intelligentiae. Oro te,
frater carissime, inter haec uiuere, ista meditari, nihil aliud nosse, nihil querere, nonne ti-
bi uideatur iam hic in terris regni caelestis habitaculum? Nolo offendaris in scripturis sanctis
simplicitate, & quasi uilitate uerborum: quae uel uitio interpretum, uel de industria sic pro-
lata sunt, ut rusticam concionem facilius instruerent; & in una eademq; sententia aliter
doctus, aliter audiret indoctus. * Non sum tam petulans, & hebes, ut haec me nosse pollicear;
& eorum fructus in terra capere, quorum radices in caelo fixae sunt: sed uelle fateor. Seden-
ti me praefero, magistrum renuens, comitem spondeo. Petenti datur, pulsanti aperitur,
quaerens inuenit. Discamus in terris, quorum scientia nobis perseueret in caelo. Obuiis
tamen manibus excipiam: * & (ut inepte aliquid, ac de Hermagorae tumiditate effusum) quidquid
quaeris, tecum scire conabor. Habes hic amantissimum tui fratrem Eusebium: qui litterarum
tuarum mihi gratiam duplicauit, referens honestatem morum tuorum, contemptum saeculi, si-
dem amicitiae, amorem Christi. nam prudentiam & eloquii uenustatem, etiam absque illo
C ipsa epistola praeferebat. Festina, quaeso te, & herentis in salo nauiculae funem magis praeci-
de, quam solue. Nemo renunciaturus saeculo bene potest uendere, quae contemplit ut uen-
deret. Quidquid in sumptus de tuo tuleris, pro lucro computa. Antiquum dictum est: A-
uaro tam deest, quod habet, quam quod non habet. * Credenti totus mundus diuitiarum
est: infidelis etiam obolo indiget. Sic uiuamus, tamquam nihil habentes, & omnia possiden-
tes. Victus & uestitus, diuitiae Christianorum sunt. Si habes in potestate rem tuam, uende; si
non habes, proice. Tollenti tunicam, & pallium relinquendum est. Scilicet, nisi tu, sem-
per recastinans, & diem de die trahens, caute & pedetentim tuas possessiuinculas uen-
deris, non habet Christus, unde alat pauperes suos. Totum Deo dedit, qui se ipsum obtul-
lit. Apostoli nauem tantum & retia reliquerunt. * Vidua duo ara misit in gazophylacium, &
praefertur Croesi diuitiis. Facile contemnit omnia, qui se semper cogitat esse moriturum.

2. sal. 113

Exec. 1

e. m. d.

2. Cor. 8

2. Cor. 6

Matth. 5

Matth. 4

Mar. 12

Luc. 21

ARGV.